

39 - Den moraliska grundläggningen

Innehåll Reflektioner över profetens biografi - avsnitt 39 Den moraliska grundläggningen Ty moral är dyrkan Ämnet moral "Nationer består så länge deras moral består" Muslimernas moral

Reflektioner över profetens biografi - avsnitt 39

Den moraliska grundläggningen

Vi fortsätter att sitta vid Muhammeds bord, må Guds frid och välsignelser vara över honom.

Idag ska vi, om Gud vill, stanna vid en annan av de pedagogiska grundpelare som följeslagarna lärde sig i Guds sändebuds skola, nämligen moralens grundpelare. Människan står verkligen förundrad inför den moraliska nivå som nådde sin högsta form hos de troende.

Hur formades dessa själar?

Hur uppfostrade han, ﷺ, dem till dessa höga moraliska egenskaper, efter att de hade varit i en okunnig, blind och mörk hedendom, där de inte

avstod från fördärv och inte hindrades av dålig moral? Och Ja'far ibn Abi Talib, må Gud vara nöjd med honom, beskrev detta tillstånd väl när han sade:

”Vi var ett folk av okunnighet: vi dyrkade avgudar, åt självdött, begick skamliga handlingar, bröt släktband, behandlade grannar illa, och den starke bland oss åt upp den svage. Vi var på detta sätt tills Gud sände till oss en sändebud – Muhammed, ﷺ.”

Dessa människor tog examen från den högsta moraliska skolan i historien. Han, ﷺ, uppfostrade dem till de ädlaste moraliska egenskaperna, och han var själv det goda exemplet i beteende och handling. Dessa moraliska egenskaper blev en grundpelare i deras hjärtan, en naturlig del av deras beteenden och en del av deras kultur och liv. De hade en helighet i deras själar eftersom de var gudomliga riktlinjer och profetiska vägledningar. Själarna renades, förhållandena rättades till, och de öppnade världen med dessa moraliska egenskaper och banade vägen för människor att träda in i denna religion.

Profeten, ﷺ, ägnade stor omsorg åt att undervisa sina följeslagare om moraliska värden, att rena själar och att rena de ädlaste moraliska egenskaperna. Han gjorde moral till en del av trosläran. Alla moraliska värden kommer till människan genom hennes förbindelse med Gud. Det kan inte finnas värden och moral som är skilda från religionen. De som framstår som moraliska men är långt från religionen – grunden för deras moral är egenintresse. När deras intressen berörs blir de som rovdjur.

Därför är den muslimska moralen – barmhärtighet, rättvisa, mod, ädelhet – fasta moraliska egenskaper, en metod i hans liv, en del av hans natur. De påverkas inte av intressen, inte av fördelar, inte av världens uppgång eller fall. Och följeslagarnas moral var av denna typ.

Därför, när Jerusalem erövrades av korsfararna, slaktade de sjuttio tusen. Men när Salah al-Din erövrade det, spilldes inte en enda droppe blod.

Så den troendes moral är gudomlig moral, driven av tro och hopp om det kommande livet, och dess syfte och mål är Guds välbehag och belöning från Honom, upphöjd är Han.

Den sanna tron kan inte finnas utan moral, och moral är den praktiska översättningen av den sanna tron. Profeten, ﷺ, kopplade människans godhet till hennes moral och sade:

”De mest älskade av er till mig och de som kommer att vara mig närmast på Domedagen är de med bäst moral.”

”Islam behandlar inte moral som enbart ett beteende, utan som en dyrkan som människan belönas för. Och Han gjorde den till ett område för tävlan mellan muslimer för att uppnå så mycket som möjligt av den, eftersom tron inte bara är känslor och tankar, utan den är beteende och handling. Och fullkomligheten i den troendes tro är genom fullkomligheten i hans moral.”

Ty moral är dyrkan

Och Gud sade till Sin profet: **”Sannerligen, du är av en stor moral.”**

Ibn Abbas och Mujahid sade om (”av en stor moral”): **”Av en stor religion, och det är islam.”** Så moral användes som benämning för hela religionen. Och den som har god moral är bland de tyngsta människorna i vikt på Domedagen. Det finns ingenting som är tyngre i vågen än god moral på Domedagen.

Och Guds sändebud, må Guds frid och välsignelser vara över honom, blev tillfrågad om vad som oftast för in människor i paradiset. Han sade: **”Gudsfruktan och god moral.”**

Med god moral når den troende de stora dyrkarnas nivåer. Profeten, ﷺ, sade: **”Den troende når med sin goda moral graden av den fastande, bedjande (på natten).”**

Moral i den profetiska uppfostran är något heltäckande som omfattar alla människans handlingar, alla hennes känslor, alla hennes sinnen och allt hennes tänkande.

- *Bönen har moral – och det är ödmjukhet (khushu’).*
- *Talet har moral – och det är att avstå från tomt prat och meningslöst tal.*
- *Sexualiteten har moral – och det är att hålla sig inom Guds gränser och heligheter.*
- *Umgänget med andra har moral – och det är balans mellan uppskattning och slöseri.*
- *Livet med människor har moral – av generositet, ädelhet och blygsamhet.*
- *Även syftet (avsikten) har moral – och det är förlåtelse och*

överseende.

Det finns alltså ingenting i den muslimska människans liv som inte har moral.

Ämnet moral

Ämnet moral är ett stort ämne, och det är av religionens kärna – om det inte är hela religionen. Därför finns det inte en enda bok i de grundläggande verken som de salaf från Ahl al-Sunna wa-l-Jama‘a skrev, utan att den talar om den moraliska sidan.

Lärda har ägnat stor omsorg åt att samla goda moraliska egenskaper och dåliga moraliska egenskaper. De författade verk och böcker för att uppmuntra till god moral och varna för dålig moral. De ägnade uppmärksamhet åt att tala om moralens verklighet och hur människan kan befria sig från dåliga moraliska egenskaper – såsom Ibn al-Qayyim, Ibn Taymiyya, Ibn Abi al-Dunya, al-Khara’iti och många andra.

Den gudomliga metoden omfattar den trosmässiga imanska sidan och den moraliska sidan. Och i den mån det finns brist i den ena, finns det brist i den andra.

Därför kan vi finna studenter av kunskap som är på hög nivå i troslära, tafsir, usul, språk och kultur – men i den moraliska sidan är de på en nivå som är mycket lägre än vad de vet. Det råder ingen tvekan om att dessa har brist i sin religion i samma mån som deras moral har brister.

En av de viktigaste orsakerna till framgång i ditt liv är att du har god moral. För många människor ser inte till din troslära eller till dina handlingar av dyrkan – de ser till din moral. Om de imponeras av din moral, tar de från dig troslära, moral, dyrkan och kunskap.

Och om de inte tycker om dig, lämnar de dig och lämnar din kunskap.

En lärd kan inte lyckas i sitt uppdrag om han inte har moral.

Och en make kan inte lyckas i sitt liv om han inte har moral.

Och en kallare (da‘i) kan inte lyckas i sin kallelse om han inte har moral.

Och en bror kan inte lyckas med sina bröder om han inte har moral.

Och vi lever nu en moralisk kris, och vi lider i våra samhällen av brist på moral. De flesta av våra problem beror på dålig moral och fördärvad moral – vare sig på nivån av äktenskapsrelationer, eller på nivån av de bedjande i moskéerna, eller på nivån av anställda, eller på nivån av lärare, eller på nivån av granne och granne, eller på nivån av kunskapsstudenter och lärda och kollegor, eller på nivån av familjerelationer och fördärv av relationerna mellan människor.

En nation utan moral kommer inte att lyckas. Moral är en indikator på nationers bestånd och deras fall.

”Nationer består så länge deras moral består; om deras moral försvinner, försvinner de.”

När en nations moral är nära att kollapsa blir denna nation hotad av undergång. Förlusten av al-Andalus är det bästa beviset på detta. Gud den Upphöjde sade: (**”Och när Vi vill förgöra en stad, befäller Vi dess överdådiga människor, och de trotsar där, så blir ordet mot den sant, och Vi förstör den fullständigt.”**)

Och detta är vad som gjorde att islams fienders planer fokuserade starkt på att fördärva moralen – vare sig från judar, frimurare eller missionärer för kristendomen. Som deras ledare sade på deras konferens: **”Er uppgift är att få muslimen att lämna islam.”** Så att han blir en varelse utan förbindelse med Gud, och därmed utan förbindelse med den moral som nationer bygger sina liv på. Och genom detta blir ni med ert arbete spetsen för den koloniala erövringen i de islamiska rikena.

Muslimernas moral

Dessa arbetar på att fördärva muslimernas moral med alla medel de kan – materiella medel, människornas och djinnens demoner, och media.

De visste att den islamiska moralen representerar muslimernas styrka, så de mobiliserade sig för att utplåna denna styrka eller försvaga den från flera fronter.

Den första fronten:

De visste att den grundläggande källan som förser den troende med islamisk moral är tron på Gud och den yttersta dagen. Så de försökte torka ut denna källa och skära av dess ådror.

Den andra fronten:

De visste värdet av praktiskt fördärv av muslimernas söner och döttrar. Så de riktade sina soldater mot att fördärva muslimernas miljöer genom moralisk upplösning, spridning av laster, begär och fördärvad moral genom mode, fördärvad pornografisk media och kommunikationsmedel, tills dessa avvikelser blev accepterade vanor i våra samhällen.

Den tredje fronten:

De mobiliserade arméer av vilseledare som bär tvivel och vilseledande idéer till muslimernas barn och förvränger deras sinnen och tankar.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)